

Formaal var blevet debatteret, var der fremkommet nogen Anke. Styrelsen havde altsaa ingen Grund haft til at more Betænkelighed. Saa vare de 3 Artikler af Dr. Georg Brandes med paafølgende Forhandling i Dagbladene kommet frem. Fru Luplau havde sagt, at denne Forhandling havde forargt nogle Medlemmer i Jylland; men hvad havde det været, der havde forargt dem? Mon ikke Forenen? Dog denne Discussion i Bladene kom ikke Forhandlingen ved. Det var for Artiklerne i Måneheftet af Pauline Aggersborg og Charlotte Lannorn, og i det sidste Hefte — for Stykkerne af La Cour, Frk. Gr. og for vor egen Udtalelse at Styrelsen bar et vist Ansvar i Lædelighedsdiscussionen. Den kunde have sagt Redaktionen op; men Styrelsen havde indrommet Frihed for enhver Ytring paa dette som paa ethvert andet Omraade. Styrelsen havde indbudt anderledes tænkte til at modsige Frk. Gr. og havde givet enhver fri Adgang til at sige og skrive, hvad de vilde. Styrelsen kunde ikke forandre sin Anskuelse om fri Discussion, og vedtoges den foreslaaede Dagsorden, hvorved det blandt andet vilde forhindre at lade Bj. Björnson afholde sit Foredrag i Foreningen, vilde hele Styrelsen og Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“ gaa af.

Naar Frk. Nielsen havde anført en Ytring af Taleren paa sidste Føllesmøde om, at det ikke var „D.K.'s“ Sag at høre Kvinden i sædelig Henseende, saa var det jo en Ting at fremhøre i Lovene, at Kvinderne trængte til at høres, og en anden Ting at sige, at de trængte til at vornes. Fordi man tillod en saadan Discussion i „D.K.“, behøvede man ikke at mene, at Kvinderne særlig maatte høres i sædelig Henseende.